

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9978** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Шишарка“ ООД със седалище [населено място] чрез управителя Я. А. срещу Заповед № 753/03.08.2023г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, при следните съображения: Със заповедта, на основание чл. 177, ал.2, т.1 б. „в“ от Закона за туризма е наложена принудителна административна мярка / ПАМ/ „временно затваряне на туристически обект“ по чл.3, ал.2, т.1 от ЗТ- място за настаняване, находящо се в [населено място], област Л., местност „Крайни дол“, стопанисвано от жалбоподателя. Заповедта е издадена до преустановяване на установеното констатирано нарушение – неспазване на изискванията за категоризация съгласно ЗТ и Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения , за реда за определяне на категорията, както и условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости.

Намират оспорената заповед за издадена при неспазване на процесуалните правила и при условията на несъразмерност. Сочат, че дружеството стопанисва Хижа „И.“ в [населено място] – туристическа столова със сервитьорско обслужване и две бунгала. Установеното нарушение касае липсата на категоризация на предоставената туристическа услуга, в частност – два броя туристически бунгала . Считат, че с оглед характера на мярката – преустановяване на нарушение, то липсата на индивидуализация на мярката за кой точно от обектите се отнася ПАМ, затруднява дейността на останалите обекти и блокира цялата дейност на обекта.

При тези съображения молят за отмяна на заповедта.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата.

Ответникът не изпраща представител. Постъпило е становище със съпроводителното писмо, с което се заявява неоснователност на жалбата и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, установява следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу акт, с който пряко са засегнати неблагоприятно законни интереси на дружеството и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

Не е спорно, че процесният обект се ползва от „Шишарка“ ООД, по силата на договор №Д-1977-23/15.05.2023г., сключен от жалбоподателя в качеството му на наемател с „Кооперативен съюз П.“ Извършена е проверка от служители на Комисия за защита на потребителите на туристически обект – Хижа „И.“ в [населено място], местност „Крайни дол“, Област Л., за която е съставен Констативен протокол №2732478/19.05.2023г. Съгласно последния е установено, че в обекта се извършват туристически услуги в две бунгала, като няма поставен ценоразпис на ношувките, като е установено, че по данни на свидетели, ношувката е на цена от 240 лева с включени закуска и вечеря. Липсва обявена информация за стопанисващото дружество с данни за седалище и адрес. Не са представени в хода на проверката временно удостоверение или удостоверения за категоризация. Не е представен регистър за рекламации, като ес твърди, че същият е заключен в сейф. Дадени са предписания за представяне на временно удостоверение за регистрация на туристически обект и регистър за рекламации. В хода на проверката е присъствал представител на дружеството Б. А..

Съгласно предоставена от [община] информация, на чиято територия се намира обектът, не е налице валидна категоризация и открита процедура по категоризация, както и временно удостоверение за обект – място за настаняване – бунгала „И.“, [населено място], [община].

Изготвена и представена е декларация от представляващия дружеството Я. А., че към момента на проверката регистър за рекламации се намира в сейф, чийто ключ е бил недостъпен към момента на проверката, като такъв е представен по делото. Относно временното удостоверение е заявено, че е в процедура по пререгистрация.

При проверка на 03.07.2023г. са дадени предписания да не се извършват туристически дейности в обекта до снабдяване с временно удостоверение от [община].

Съставен е акт № 003655 от 03.07.2023г. от служител при СЗП Област Л. за нарушение на „Шишарка“ ООД за това, че в обект – място за настаняване с адрес [населено място], [община], област Л., местност „Крайни дол“ е установено, че в обекта се предоставят туристически услуги в две бунгала без временно удостоверение или удостоверение за категоризация на обекта, като след справка от [община] е установено, че обектът не разполага с временно удостоверение, категоризация, както и не е открита процедура по категоризация. Последното води до извод за експлоатация на некатегоризиран обект, поради което е налице нарушение на чл. 114, т.1 от Закона за туризма.

Данни от проверката за докладвани пред КЗП, като по протокол 24 от 14.07.2023г. е прието единодушно решение за налагане на процесната ПАМ по

отношение на обекта. В тази връзка е издадена оспорената заповед на 03.08.2023г., с която на база установените обстоятелства и при цитиране на констативните протоколи от извършените проверки, е разпоредено временно затваряне на туристически обект – място за настаняване, стопанисвано от „Шишарка“ ООД до отстраняване на нарушението – снабдяване с временно удостоверение от [община] и категоризация на туристическия обект.

Изготвен е протокол от 17.08.2023г. за връчване на заповедта на управителя на дружеството, която е положила лично подпис на посочената дата.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

С издадената заповед е наложена принудителна административна мярка с преустановителен и превантивен характер, на основание чл. 3, ал.2, т.1 от Закона за туризма. Заповедта е издадена от компетентен за това орган – Председателя на КЗП.

Същата е в съответна форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив.

Съдът не споделя тезата от жалбата за нарушаване на процедурата и неизясняване на релевантни обстоятелства, както и липса на индивидуализация на забранената дейност, респ. на обекта.

В хода на процедурата са съставени три броя Констативни протоколи и един брой акт за установяване на нарушение, като всички са в присъствието на представител на дружеството. Направена е допълнителна проверка в [община], както и последваща проверка към 03.07.2023г., която дата е преди издаване на акта и след първоначално осъществената проверка на 19.05.2023г. Едва след това е пристъпено към издаване на предписаната забрана.

Нещо повече, същата се явява временна – до отстраняване на нарушението. Няма как да се сподели тезата, че има неяснота, тъй като представители на дружеството са участвали в хода на процедурата. От друга страна, със заповедта е забранено осъществяване на туристическа дейност в обекта, който е съвкупност от два броя бунгала и столова към тях. Т.е., не е необходимо изписването на отделните сгради в същия, доколкото липсва каквото и да е разрешение за осъществяване на туристическа дейност за целия обект, какъвто безспорно е характерът му.

Същото е предписано до отстраняване на нарушението, а именно – снабдяване с временно удостоверение от [община]. Задълженията и тяхното неизпълнение са ясно вменени на стопанисващото дружество, поради което липсва твърдяната липса на индивидуализация.

Заповедта съответства и на целта на Закона, като разпорежда преустановяване на дейност при необходимост от категоризация на обекта, в който тя се осъществява и безспорната липса за това.

С оглед изложените съображения, жалбата срещу заповедта следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.1 и чл. 143 от АПК, съдът РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „Шишарка“ ООД със седалище [населено място] чрез управителя Я. А. срещу Заповед № 753/03.08.2023г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Шишарка“ ООД да заплати в полза на КЗП сумата от 200 / двеста/ лева,

представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: